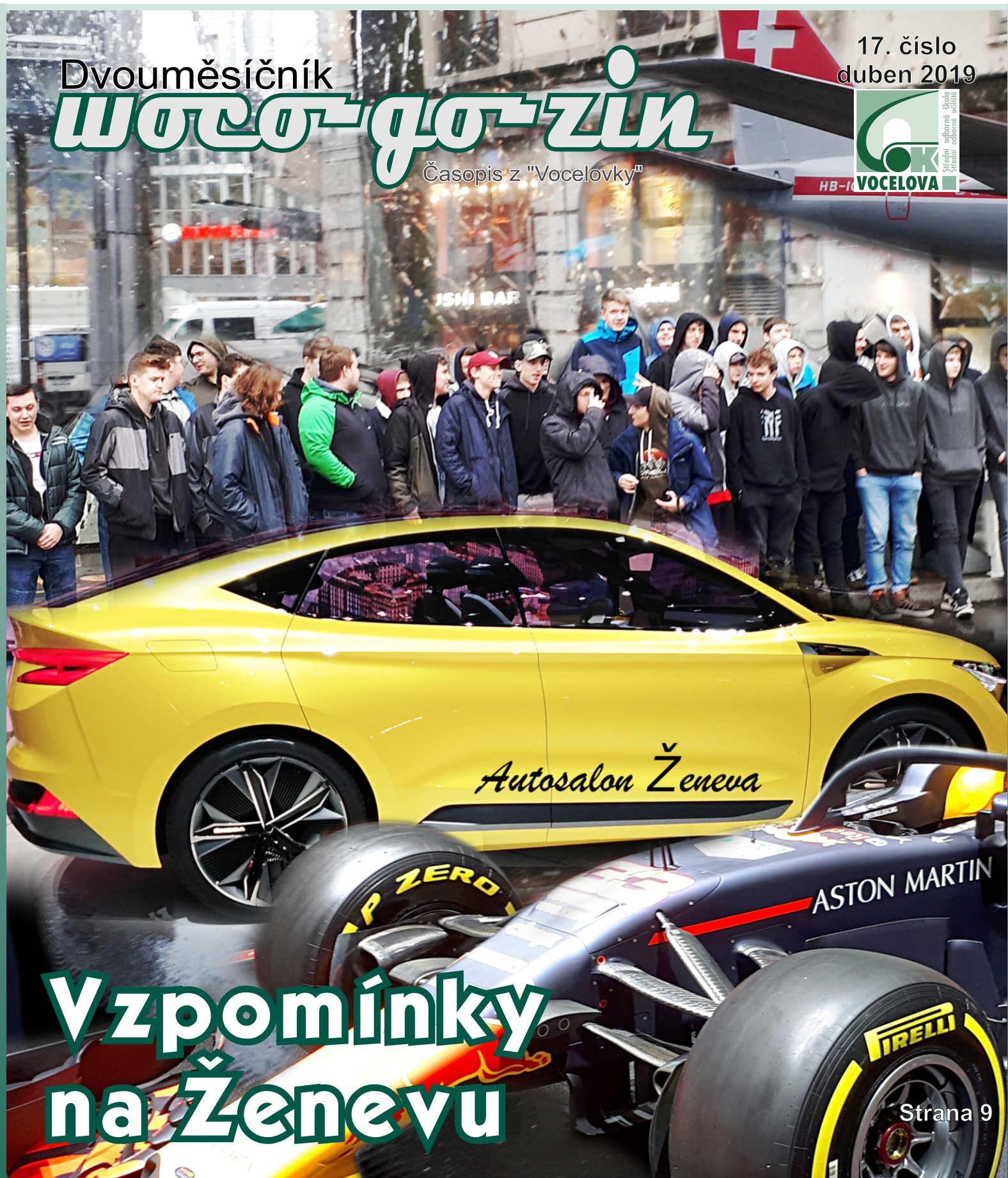

Dvoutměsíčník

WOC-GO-ZIN

Časopis z "Vocelovky"

17. číslo
duben 2019

Vzpomínky na Ženevu

Strana 9

UČENÍ INSTALATÉR 2019

Strana 7

Vocelovka má
nejlepšího instalatéra

Strana 13

Jsme výjimeční
- rozhovor s Maximem

Strana 14

Jak jsem přišel k divadlu

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook**WEB:**

Jsi žákem SOŠ a SOU Vcelova? Máš nápad na vylepšení čehokoli na škole? Nebo naopak si s něčím nevíš rady? Pak využij žákovské rady a prostřednictvím svých zástupců řeš tento problém nejen mezi žáky, ale také s vedením školy. Žákovská rada se schází každé dva měsíce a řeší právě Vaše náměty, připomínky a stížnosti.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasou-vcelova.cz

Obsah

Duben 2019	1
Reporty z akcí	2
Autoopravář Junior 2019.....	2
ENERSOL 2019 – úspěch v kraji	3
Konečně fotbal, ale.....	4
I u nás se školí.....	5
Kariéra ve Škodovce?	5
Tesař 2019	6
Vocelovka má nejlepšího instalatéra v ČR.....	7
Vytápění – instalace 2019	8
Vzpomínky na Ženevu	9
Za novým autem jel bych světa kraj	9
Ženevské střípky	11
Ze života žáků	13
Jsme výjimeční – rozhovor s Maximem Schejbalem	13
Jak jsem přišel k divadlu	14
Kolektiv nade vše.....	16
Za kulturou	17
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	17
Obrazem	18

Milí čtenáři,

přinášíme nové číslo časopisu plné zajímavostí a zpráv ze života Vocelovky. Opět byli v pohotovosti reportéři, kteří pro Vás připravili mnoho poutavých článků a fotek. Každý si určitě vybere, těšit se můžete na stálé rubriky i na čtení o mimořádných událostech.

Co tedy v dubnovém vydání najdete? Každoroční zájezd na ženevský autosalon byl doplněn bohatým programem, který pečlivě vybíráme, aby přinesl pro všechny zúčastněné nejen nové informace, ale také zajímavé zážitky. Nejinak tomu bylo i letos. Společnými silami jsme opět odhalili skryté talenty naší školy, a to na scéně divadelní i v oblasti sportovní.

Víte, kdo z Vás se věnuje boxu? Co zajímavého bylo k vidění na exkurzi do Švýcarska? Zalistujete i "zalistujete" v následujících stránkách a dozvíte se nejen odpovědi na otázky.

Pohodové i poučné čtení Vám přeje redakce časopisu Woco-go-zin

Autoopravář Junior 2019

Soutěž odborných znalostí a dovedností pro obory autoelektronik, automechanik, karosář a autolakýrník se tradičně vy-

prokázat odborné znalosti formou testových odpovědí, v poznávací části určovali a správně pojmenovávali zařízení a díly

následném odstraňování závad automobilů.

Z naší školy postoupili do celo-

hlašuje pro žáky 3. a 4. ročníku. Soutěž automechaniků se uskutečnila v polovině března. Žáci museli v teoretické části

používané při opravách silničních motorových vozidel a jejich příslušenství. V praktické části soutěže prokazovali dovednosti při diagnostikování a

státní soutěže Patrik Morvai, Aleš Borůvka, Jaroslav Mazák, Martin Probošť a Zdeněk Jirásek. Všem samozřejmě držíme palce!

ENERSOL 2019 – úspěch v kraji

„ENERSOL nám vyrostl z dětských střívků...“. V letošním školním roce probíhá již 15. ročník tohoto projektu, tento-

kola se svými pracemi dostali čtyři žáci:

Matyáš Franc (2. MA) – „Filtr

kráte podtitulem jsou „Úspory energií, obnovitelné zdroje energií, snižování emisí v dopravě v Královéhradeckém kraji“.

Krajské kolo ENERSOL 2019

pevných částí aneb respirátor pro životní prostředí“ (obor ENERSOL a praxe).

Matěj Krupička (2. MA) – „Kvarteto“ (ENERSOL a popularizace).

Filip Kráčmar (2. MA) – „Elektrobusy DP HK“ (ENERSOL a inovace).

První tři jmenovaní patřili již mezi „ostřílené harcovníky“ ENERSOLu, Matyáš s Matějem se v minulém ročníku dostali až do celostátního kola, kde se rozhodně neztratili, pouze Filip byl nováčkem.

Nutno podotknout, že chlapci tvořili jednotný tým, vzájemně se podporovali, fandili si a navzájem chválili „výkony“ při prezentaci svých prací, za což je třeba je také pochválit.

A jak to dopadlo? Skvěle! Matyáš a Matěj zvítězili ve svých kategoriích, Filip obsadil druhé místo a Jan třetí místo. To znamená, že všichni čtyři tvoří jádro sedmičlenného družstva Královéhradeckého kraje, které soutěžilo koncem března

proběhlo na SPŠ, SOŠ a SOU Hradec Králové čili na „Hradebce“. Ve třech kategoriích soutěžilo celkem 13 prací, z naší školy se do krajského

Jan Gottwald (4. MP) – „Zdroje pro ústřední vytápění rodinného domu“ (ENERSOL a praxe).

v celostátním kole ENERSOL 2019 v Pardubicích. O tomto úspěchu budeme podrobněji informovat v příštím čísle.

Konečně fotbal, ale...

Dlouho se neobjevila zpráva o tom, že by se v blízké době konal nějaký fotbalový turnaj. Začali jsme být i trochu nervózní, protože takhle dlouho bez fotbalu na naší škole, to nebývá zvykem.

Dočkali jsme se a pod vedením pana Němečka směřovala naše

parta do haly na Slavii, kde se odehrála bitva s týmem z Pouchova a z biskupského gymnázia. Od začátku bylo znát, že jsme dlouho neviděli míč. Moc se nám nedařilo, a to se odrazilo hned v prvním zápase, kde náš tým podlehl Pouchovu 2:0. Jak se říká, když nedáte gól, nemůžete vyhrát. Po tomto utkání odešla možnost postupu, bylo jasné, že dál jde Pouchov. Před námi již kluci stihli porazit biskupské gymnázium a postoupili. Nám zbývalo odehrát druhý zápas, kde ale o nic nešlo. Začali jsme skvěle, vedli jsme 2:0 a šlo to jako po másle. Ubrali jsme však

z tempa a rázem skóre 2:4. Konec zápasu, konec našeho tragického vystoupení a jelo se domů. Hodnotit tento den by nemělo cenu, jen jsme se báli, aby to nebyl náš poslední tur-

vyrovnat. Po prvním zápase tedy žila šance na postup. Věděli jsme, že s týmem z „Boženy“ nesmíme prohrát.

Od začátku lehčí dominance, vedení 1:0 a tušení, že jsme

naj v tomto školním roce.

Naštěstí hned následující den zavítala mezi členy našeho týmu zpráva, že se příští středu koná fotbalový turnaj na velkém hřišti. Věděli jsme, že mu-

blízko. V druhé půli zareagoval na moji branku svou individuální akcí Schober a slavil se postup. Přesun na malšovický stadion nám v semifinále přinesl tým ze „Stavebky“. Věřili jsme si, ale soupeř byl nad

síme předvést úplně jiný výkon a dokázat všem, že jsme hrozbou. Stáli jsme okolo pana učitele Němečka na značkách připraveni bojovat o postup. První zápas znovu kluci z Pouchova, hráli jsme ze zajištěné obrany, čekali na chyby a snažili se je využít. I když naše mužstvo prohrávalo 1:0, dokázalo pár minut před koncem

naše síly, přišla prohra 3:1 a souboj o třetí místo znovu s Pouchovem. Došly nám síly a po výsledku 3:2 na nás zbylo nepopulární 4. místo. Celý den i tak hodnotíme docela kladně. Jak se říká, nemůže být každý den posvícení.

Jakub Štipák (3. MP)

I u nás se školí

Již po sedmé proběhla začátkem roku 2019 na Vocolovce školení pořádaná firmou Rheinzink. Firma RHEINZINK byla založena roku 1966 firmou Grillo, Stolberger Zink a

Vereinigten Deutschen Metallwerke. RHEINZINK vyrábí

v sídle společnosti v Datteln již více než 40 let titanizinek nejvyšší kvality v různých variantách povrchu. Titanizinek RHEINZINK se používá na střechy, střešní vikýře, fasády a odvodnění střech. Vzdělávací akce pořádané touto významnou firmou se zúčastnilo 40 zkušených klempířů z České a Slovenské republiky a chybět nemohli ani naši žáci, z nichž klempíři teprve budou.

V teoretické části školení účastníci museli nejprve získat základní znalosti o použití materiálu RHEINZINK na střešní krytiny a oplechování. Velký důraz se tradičně klade také na

praktické procvičení nejčastěji se vyskytujícími klempířskými detaily formou oplechování stolních modelů. Semináře organizované firmou Rheinzink mimo jiné napomáhají zatraktivnění klempířského řemesla.

Účastníci získali cenné zkušenosti při práci s nejmodernějšími materiály a stavebními postupy. Naši žáci oboru klempíř si absolvováním semináře zvyšují svou kvalifikaci ještě před vstupem do profesního života.

Kariéra ve Škodovce?

U příležitosti nábory pracovníků do nové lakovny ve

Obsahem exkurze, která se uskutečnila ve druhé polovině

ŠKODA AUTO a.s., Mladá Boleslav byla Vocolovka jako smluvní partner oslovena s nabídkou exkurze pro naše autolakýrnické ve třetím ročníku.

března, byla návštěva lakovny a ukázky celkového lakovacího procesu nových vozidel.

Žáci měli možnost vidět jak robotizované pracoviště lakování vozidel, tak i pracoviště „repasů“, kde autolakýrníci provádějí opravy vad, které se mohou, i když v nepatrné míře, vyskytnout při automatickém – robotickém lakování. Na závěr exkurze žáci viděli i montáž vozidel na lince.

Exkurze se jim moc líbila a podmínky, za kterých by mohli po vyučení nastoupit do nového prostřední lakovny včetně nabízených benefitů, je velice zaujaly. Uvidíme, jestli v budoucnu rozšíří tým ŠKODOVÁKŮ.

Tesař 2019

V letošním roce jsem se se svým spolužákem Maximem Schejbalem zúčastnil soutěže Tesař 2019 v Jaroměři, kterou vyhlašuje Cech klenpířů, pokrývačů a tesařů České republiky.

Nejdřív jsme si museli připravit nářadí dle seznamu (od kladiva, dláta, přes vrtáky doporučených rozměrů až po rýsovací potřeby a šroubovák), pak jsme vyrazili na cestu. Po příjezdu jsme se ubytovali na internátě a šli na slavnostní zahájení.

Poté se bez zbytečných prostojů začalo soutěžit, první

chybu, takže jsme se dostali na průběžné první místo.

Po obědě se soutěžící přesu-

nejlepší, a během druhého dne jsme nestihli výrobek dotvořit. I praktická část byla časově omezena, soutěžící museli práci dokončit v limitu 10 hodin čistého času.

Třetí den došlo k vyhlášení výsledků, z čehož jsme samozřejmě nemohli být nadšení. Zlaté medaili, po které jsme po první části soutěže sahalí, jsme se maximálně vzdálili, ale zkušenosti a poučení nám nikdo nevezme.

disciplínou byla teorie. Dvoučlenná družstva společně pracovala na jednom testu, který obsahoval 60 otázek a byl omezen limitem 30 minut. Test jsme odevzdali jako první a neudělali jsme v něm ani jednu

nuli do školních dílen, kde následovala praktická část. Každé družstvo si vylosovalo rozměry modelu, který dvojice měla za úkol podle výkresu vyrobit. Bohužel jsme se příliš věnovali rýsování, ve snaze být přesní a co

David Vaníček (3. A)

Vocelovka má nejlepšího instalatéra v ČR

V únoru se v Brně konalo celostátní finále již 22. ročníku Soutěže odborných dovedností oboru instalatér, jehož vyhlášovatelem je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Cech topenářů a instalatérů ČR. Tato soutěž byla zařazena do Přehlídky České ručičky 2019.

Královehradecký kraj zastupovali žáci 3. ročníku oboru instalatér Matěj Urbášek a Lukáš

v podobě testu, a část praktickou, kde zhotovovali sestavy z různých materiálů dle zadané dokumentace. Jednalo se o svařování plastového potrubí, lisování uhlíkové oceli a pájení měděného potrubí. Dalším úkolem soutěžících byla kompletace zařizovacích předmětů včetně baterií a montáž otopného tělesa. Posledním úkolem byla montáž sestavy z hotových výrobků. Všechny tyto kategorie byly

členů dané skupiny. Ve všech kategoriích obsadil Matěj Urbášek 1. místo a stal se nejlepším instalatérem 2019 v ČR. Společně s Lukášem Borůvkou, který obsadil v jednotlivcích pěkné 13. místo, žáci z naší školy zvítězili také v kategorii družstev.

Děkujeme našim žákům za zodpovědný přístup k reprezentaci školy a za předvedené znalosti v teoretické i v prak-

Borůvka ze Střední odborné školy a Středního odborného učiliště, Hradec Králové, Vocelova 1338. Celkem se tohoto celostátního finále zúčastnilo 28 žáků ze všech 14 krajů ČR.

Soutěž byla rozdělena na dvě části – část teoretickou, kde soutěžící odpovídali na otázky

zvláště vyhodnoceny, včetně celkového vyhodnocení jednotlivců a družstev.

Jako novinka se letos objevil úkol, v kterém soutěžila družstva složená z žáků z různých škol. Cílem bylo doplnění, odborných a praktických znalostí, spoluprací a komunikací všech

tické části.

Matěj Urbášek byl tímto vítězstvím nominován mezi laureáty Přehlídky České ručičky, kde obdrží originální zlatou plaketu na slavnostním galavečeru v červnu 2019 v Brně.

Vytápění – instalace 2019

V březnu pořádal Cech topenářů a instalatérů ČR v Hradci Králové konferenci s názvem

návazných profesích zaměřených na projekci, montáž, servis a výrobu, a to jinou formou

než obvyklým výkladem při výuce.

Vytápění – instalace 2019, kterou si nenechali ujít ani vybraní žáci příslušných oborů.

Hlavním cílem bylo představit účastníkům novinky v oblasti vytápění, vody a kanalizace, plynu, energetiky, vzduchotechniky, obnovitelných zdrojů a předat informace z oblasti produktů na trhu i z provozní praxe a legislativy.

Žáci se mohli seznámit s novinami a trendy v oblasti topenářské, instalatérské a dalších

Za novým autem jel bych světa kraj

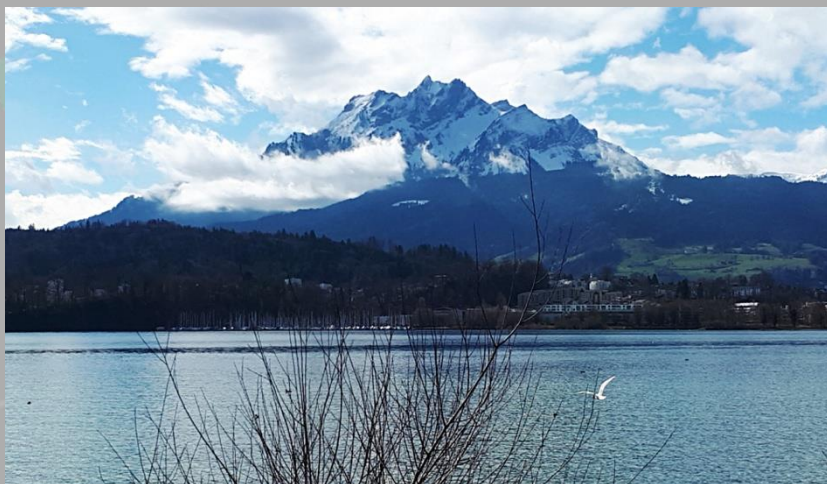
*Tuto parafrázi známé Vrchlického básně na vlastní kůži prožil i pan učitel **Jan Výtvar**, který se se stejně nadšenými „autatři“ vydal do Švýcarska, aby spatřil novinky v oboru. V roz-*

autosalonu, a jako milovníka sladkostí mě oslovila i slibovaná sušenkárna. Takže nebyl důvod proč nominaci odmítnout.

jeho návštěvu pochvalovali. A pak zase musím zmínit tu sušenkárnu.

Co se Ti líbilo nejvíc?

Nejšílenější zážitek celého zájezdu máme s kolegou z pilotního simulátoru stíhačky, vskutku nezapomenutelné. Užil jsem si i zmiňované dopravní muzeum a samozřejmě jsem byl nadšený ze sušenek, které jsem si nakoupil i domů a kolegům do kabinetu, jen moc dlouho nevydržely. Ne že by jim vypršela expirační lhůta. Ale hlavním bodem zájezdu byl ženevský autosalon, k vidění bylo mnoho novinek světových

hovoru pro náš časopis se ukázal nejen jako fundovaný odborník.

Jak jsi k cestě do Ženevy přišel?

Na zájezd pořádaný naší školou jsem byl nominován především jako pedagogický dozor. Osobně mě zajímalo, jaké novinky budou předvedeny na

Na co ses těšil?

Nikdy jsem nebyl v dopravním muzeu v Lucernu. Těšil jsem se právě tam, protože přátelé si

automobilek. Samozřejmě pro nás netrpělivé byla Ženeva 2019 první možností naživo vidět Škodu Scala

a Kamiq, takže jsem opravdu za novým autem jel světa kraj.

Většinou se všude najde nějaký důvod k nespokojenosti, byl to i případ této cesty?
Zájezd probíhal zcela hladce, a to musíme hlavně poděkovat perfektní organizaci ze strany cestovní kanceláře.

Můžeš srovnat minulé ročníky, měla letošní exkurze nějaká specifika?

Zájezd, který jsme jeli před 4 lety, byl opět na velkou pochvalu pro cestovní kancelář, tehdy jsme ale jako zpestření udělali „nálet“ na čokoládovnu. Navíc asi stárnu, tentokrát se moje záda v autobuse ozvala už za Prahou.

Označil ses za milovníka sladkostí, sušenky nebo čokoláda?

Jednoznačně čokoláda, ale když není....

Ženevské střípky

Sraz na ženevskou exkurzi jsme měli ve večerních hodinách před budovou školy. Přepočí-

První zastávka byla za Prahou na benzince, kde většina z nás povečeřela a nakoupila a poté

Německem většina prospala, zabral totiž skoro celou noc.

Kolem šesté ranní jsme přejížděli rakousko - švýcarské hranice. Po vjezdu do Švýcarska nás ihned uchvátil pohled na obrovské horské štíty, které se tyčily všude kolem nás.

V devět hodin jsme zastavili před dopravním muzeem v Luzernu, které otvíralo až v deset. Čas jsme využili pro rozdání vstupenek. Pár z nás se šlo projít kolem jezera, kde se naskýtal nádherný výhled na hory a město. Nastala 10. hodina a my se nahrnuli do muzea. Muzejní expozice byly super, vy-

tali jsme se a poté nastoupili do autobusu. Přesně ve 21:00 byl vyhlášen odjezd směr Švýcarsko.

jsme pokračovali dále. Cesta ubíhala pohodově, byla legrace a nikdo neměl žádný problém. Následně jsme stavěli cca každé 3 hodiny. Průjezd

zkoušeli jsme si virtuální realitu, simulátor vrtulníku a stíhačky. Než jsme odjeli, udělalo se krásné počasí, které nás zlávalo k procházce kolem jezera

v malebném parčíku. Přesně v 13:00 jsme vyrazili za dalším dobrodružstvím, tentokrát sušenkovým.

V sušenkárně Kambly jsme strávili asi hodinu a měli možnost nejen sušenky ochutnat, ale i koupit. Následně jsme jeli se ubytovat na hotel F1 do Francie. Cesta přes hranice byla trochu zdlouhavá, takže jsme přijeli na F1 o něco později, než bylo v plánu.

Vytvořili jsme trojice a byly nám rozděleny pokoje. Po náročné cestě jsme si odpočinuli a poté vyrazili obhlédnout okolí. Nedaleko jsme objevili obchody, kde jsme si mohli koupit jídlo a pití na další den. Večerka byla stanovená na 22:00, všichni jsme v daný čas museli být na pokojích, abychom se dostatečně vyspali. Ráno v 7:00 byl v plánu odjezd na Autosalon v Ženevě.

Ráno jsme vše v klidu stihli, cesta probíhala opět bez problémů a na autosalon jsme dorazili v 9:00. Do otevření jsme měli ještě hodinu čas, a tak nám řidiči autobusu ohřáli párky.

Přesně v 10:00 otevřeli výstaviště. Připadal jsem si jako v ráji, všude krásně naleštěná auta. Zážitek to byl úžasný, skoro do všech aut se dalo sednout a vyzkoušet si, co umí. Sice bylo k vidění méně vozů než minulý rok, některé značky

neměly na ženevském autosalonu zastoupení vůbec, zato Bugatti představilo svoji novinku.

Měli jsme na výstaviště čas až do šesti, ale koho už auta nebavila nebo měl vše projito, mohl do města.

Například naše skupinka se vydala na letiště, kde zase byl oblíbený Mc Donald's. Cestou zpět nastal menší problém. Policisté zahradili páskou cestu, kterou jsme původně přišli. Dozvěděli jsme se, že v areálu byla bomba. Sice jsme se proto trochu zpozдили, ale přišli jsme

bez problémů a v sobotu kolem 8:00 jsme dorazili před budovu školy. Uklidili jsme autobus a mohli jsme jít nebo jet domů.

Exkurzi hodnotím jako podaře-

i tak 10 minut před plánovaným odjezdem autobusu.

Na cestu domů jsme vyrazili v 18:00 a dá se říci, že celou dobu jsme všichni spali a probudili se jen při zastávkách. Byli jsme totiž opravdu unavení. Cesta našťastí probíhala

nou akcí, nádherně jsme si užili sušenky i auta. Přestože jsem se zájezdu zúčastnil už podruhé, chystám se příští rok jet zase.

Vojta Vlodeka (2.MA)

Jsme výjimeční – rozhovor s Maximem Schejbalem

*Znáte nějakého opravdového boxera? Pokud znáte **Maxima Schejbala z 3.A**, tak znáte skutečného boxera. Považujete box jen za bití? Pokud si přečtete náš rozhovor, zjistíte, že vše je trochu jinak.*

Vždy jsem si myslela, že box je velmi krutý sport. Je to pravda?

Myslím si, že je to velmi sporná otázka. Jedná se o kontaktní sport a občas se to nějakému zranění nevyhne. Trénink tak krutý není, zraněním se zde snažíme předcházet. Stát se však může i zde cokoliv. V zá-

pase se tomu ale už předcházet nedá, projevuje se rivalita a oba zápasníci se snaží vyhrát.

Je ti osmnáct let. Jak dlouho se tomuto sportu věnuješ a jak jsi vlastně začal?

Boxuju asi rok a půl. Můj kamarád boxoval a jednou jsem s ním šel na trénink. Zalíbilo se mi to a začal jsem se boxu věnovat naplno. Bohužel, můj kamarád naopak skončil.

V jakém klubu a kde trénuješ?

Trénuji klubu GoodLuckGym v Hradci Králové. Tento klub mi poskytuje i zázemí, takže

přímo v prostorech klubu bydlím.

Jak často trénuješ?

Trénink se dělí na různé fáze. Záleží na tom, kdy mám zá-

tréninku, ale díky adrenalinu bolest téměř nevnímám. Občas ale přijde silný úder, který mnou otřese, a v nejhorším případě může být i pro daný zápas konečný.

pas, a také podle mého okamžitého fyzického stavu. Mám sice tréninkový plán, ale není to dogma. Můžu si to měnit podle potřeby. Tréninkový plán se dělí na více částí, většinou začínám silovou přípravou, pak přejdu na výbušnost a dynamiku, nakonec rozvoj rychlosti a udržování se před zápasem.

Bolí box hodně?

Určitě bolí. Během zápasu jsou rány mnohem tvrdší než při

Boxuješ zatím jen pro zábavu nebo se účastníš již důležitých zápasů?

Vše začalo jako pouhá zábava, ale postupem času se to změnilo. Z počátku jsem jezdil na oblastní kola České národní ligy boxu. Ta mně pomohla nasbírat zkušenosti pro účast na mistrovství České republiky juniorů v boxu. Dále jsem se několikrát zúčastnil galavečerů boxu, kde se jedná pouze o exhibice.

Po třech týdnech...

Ahoj Maxime, ve dnech 11. –

14. 4. 2019 ses zúčastnil Mistrovství České republiky

Během prvního dne turnaje jsem boxoval se soupeřem, který pochází z místa konání mistrovství. Po dvacetivteřinové bitvě jsem vyhrál. Tímto zápasem jsem se probojoval do semifinále.

Co bylo dál?

V semifinále mě čekala odveta, která proběhla druhý den turnaje. Tento zápas jsem vyhrál

v boxu, kategorie junior. Co tomu předcházelo a jaké bylo samotné mistrovství?

na body. Zápasil jsem s protivníkem, který byl mnohem zkušenější než já (mistr ČR 2018 a zápas byl dlouhý a náročný. Výhra pro mě znamenala postup do finále.

Jak probíhalo finále?

Po dvou předcházejících zápasech jsem byl velmi unavený. Třetí zápas jsem zaspal

Nejprve jsem vyhrál několik oblastních kol, a tím jsem se zařadil do výběru na Mistrovství ČR.

první kolo a po třikrát tříminutové přestřelce jsem prohrál těsným výsledkem 3 : 2 na body. Co dodat? Vzdávám obrovský respekt soupeřům. Bylo by to neuvěřitelné! Kromě druhého místa na Mistrovství České republiky jsem si odnesl spoustu zkušeností.

Gratuluji Ti k titulu vicemistra České republiky a děkuji za rozhovor.

Jak jsem přišel k divadlu

Divadlo mě zajímalo už jako

malého. Vždy, když jsme se základkou chodili do divadla, jsem byl jedno z mála dětí, které se usilovně koukalo na celou hru a bavilo se. Zároveň jsem měl odjakživa tendence předvádět se, a to jak před rodiči, tak i cizími lidmi. Nikdy mi nevadilo jakkoliv před kýmkoliv vystupovat. Můj první výstup byla asi nějaká básnička v MŠ, ale ten první, na který si pamatuju, byla role vypravěče v pohádce Sněhurka a sedm trpaslíků v páté třídě.

Do konce základky mě role vypravěče neopustila, prý pro můj zvukný hlas, tak jsem ho zopakoval ještě v několika dětských pohádkových představeních.

Asi z výše uvedených důvodů mě v 6. třídě poslali rodiče do školního pěveckého sboru. Tam jsem okamžitě zaznamenal úspěch zejména sepisováním parodických textů na známé hity. Se sborem jsme pravidelně každý rok vystupovali na vyprodaném vánočním koncertu v Aldisu, zahradní slavnosti a jednou i na festivalu hudebních nástrojů v Praze. Zlom, kdy jsem se rozhodl se plně věnovat divadlu, nastal před Vánoci 2015 po mém čtvrtém vánočním koncertě. Protože už by mě tenkrát na konzervatoř nevzali, mířily

moje kroky do ZUŠ Střezina. V březnu byla podána přihláška a v květnu jsem úspěšně složil talentové zkoušky. Tak začala moje herecká kariéra.

Aktuálně působím v divadle Jesličky Josefa Tejkla, stále scéně při ZUŠ Střezina, a to ve

dvou souborech. Prvním a zároveň domácím souborem jsou Omylové, po původu názu, jehož jsem autorem, netřeba pátrat, a v souboru Cizinci působím jako host.

S ním jsme měli nedávno premiéru hry *Naprostí cizinci*. Od roku 2016 do června 2018 jsem působil ještě ve skupině Nezbedové, takže v divadle jako takovém se pohybuju tři roky. Svou divadelní premiéru jsem si odbyl loni ve hře *A je to v pytli*, ztvárněním role Harryho Kerwooda, nejmladšího bratra z trojice bratrů Kerwoodů, s dlouhým vedením, pracujícím jako třetí pomocník v márnici.

Možná to vypadá, že všechno šlo vždy hladce, ale opak je pravdou. První rok se na nás komplikace jen sypaly. Nejprve jsme nemohli vybrat inscenaci, původně to byla detektivka *Past na myši*. Když se našla, tak zase chyběli herci. Ty jsme sháněli skoro rok, než mohla začít první zkouška. Pak se musely ujednotit termíny, aby se to všem časově hodilo.

Ke hrám potřebujeme samozřejmě rekvizity, kulisy i kostýmy, můžeme si je buď vypůjčit z Klicperova divadla nebo divadla Drak, popřípadě dáme dohromady z toho, co máme

k dispozici u nás. Velice podobné to je i s rekvizitami, s kulisami je to ještě horší. Pokud nesestavíme kulisy z domácího materiálu, shání se, kde se dá. Záleží taky, co všechno potřebujeme, třeba tapety s kachličkovým vzorem nejsou zrovna nic jednoduchého k sehnání. Občas si musíme rekvizity platit sami.

Kromě muzikálů, loutkového divadla a opery hrajeme snad

všechno, ale netvrdím, že se nějaká inscenace tohoto žánru nemůže vyskytnout. Ve velké míře pak naleznete komedie i klasiku jako *Zápisky Anny Frankové*, *Srpen v zemi indiánů*, *Audience* a další.

S Pytlem jsme se minulý rok účastnili festivalu Open air a hradeckého Divadelního festivalu, pořádaného každý rok v červnu. Ale počasí nám moc nepřálo. Na prvním představení hodně foukalo a na druhém pršelo, což divákům bohužel kazilo zážitek. Zatím to ještě není stoprocentní, ale s *Cizinci* bychom měli o letních

prázdninách vycestovat opět na festival, a tak doufáme, že letos k nám bude „vyšší moc“ přívětivější.

Osobně hraji teď pouze ve hře *Naprostí cizinci*, adaptace italské filmové komedie „Perfetti sconosciuti“, která sleduje partu přátel na večeři a jednu „nevinou“ hru s mobily. Více prozrazovat nebudu, doporučuji dorazit na reprízu 2. června. V brzké době by mě měla čekat premiéra hry *Smrt v hotelu Alexandria*, detektivní komedie z prostředí Luhačovic, kde jsem si i splnil svoji vysněnou roli.

Rád bych se pochlubil, že mám i zkušenosti se scénáristikou, napsal jsem již 3 scénáře, rolí režiséra, kameramana i moderátora. Nebráním se žádné práci kolem divadla, vše je pro mě výzvou a doufám, že jich bude přibývat.

Svou budoucnost bych si přál s divadlem spojit, s touto vizí jsem se do divadla hlásil. Po úspěšném vystudování střední školy bych rád zamířil na DAMU, JAMU, FAMU nebo VOŠH. Divadlo mě totiž neskoně baví, a našel jsem si konečně i pořádný koníček, kde můžu prodat svoji kreativitu a energii.

Dominik Lipp (3. MP)

Kolektiv nade vše

Do firmy jsem se dostal přes svého souseda, jednoduše jsem ho požádal o pomoc a on mi praxi zařídil. Nastoupil jsem do firmy Dítě Spedition s.r.o., která zajišťuje kompletní silniční nákladní mezinárodní i vnitrostátní dopravu, spediční a logistické služby. Hlavní oblasti těchto divizí tvoří paletové zboží, sypké komodity a tekuté potraviny. Firma byla založena roku 1990, takže má dlouholetou tradici.

Celý loňský rok jsem strávil v této firmě. Čekal jsem, že praxe mimo školu bude super, jak většinou všichni říkají, ale mně se to tak úplně skvělé nezdálo. Asi mi nesedl kolektiv, všichni spolupracovníci byli o dost starší, takže jsem se neměl pořádně s kým bavit. Co se ale pracovního prostředí a vybavení týká, to bylo mnohem lepší než ve škole. Měl jsem také mnohem víc práce než na školních praxích.

Dělal jsem všechno, co bylo potřeba, nejčastěji jsem se věnoval základním věcem, jako například výměna oleje nebo všech možných filtrů (olejové, palivové, vzduchové i kabinové), na podzim a na jaře pak přezouvání aut.

Asi nejjednodušší práce je výměna vzduchového filtru –

zvednu kapotu, najdu filtr-box, ten rozšroubuju, vyndám filtr. Vezmu nový, vložím ho na pů-

vodní místo a box zase zašroubuju. Nakonec sklapnu kapotu a jsem hotov. Nejsložitější úkol, kterým jsem byl pověřen, byla výměna převodovky řízení. Ta je totiž u každého auta úplně jiná.

Velkou výhodou praxe ve firmě jsou peníze, ve škole si také vyděláte, ale ve firmě to bývá víc. Jako jedinému uční v kolektivu se mi po profesionální stránce dost věnovali a měli čas mi případné problémy vysvětlit. Ve škole je učících se víc a ne všichni se vždy ke každé práci

dostanou. Zároveň si myslím, že ve škole člověk pracuje pod vedením mistra, který nese zodpovědnost, zatímco ve firmě s vámi počítají jako s partákem a čekají, že budete poctivě makat a za chyby „platit“. I když asi ne všude.

Ve firmě mi vyhovovala více

pracovní doba, nemusel jsem tak brzo vstávat. Navíc jsem si praxi vybral co nejbližší domovu. Přestože se nepodívám na jiná pracoviště, jak tomu bylo ve firmě – na lakovnu, do karosárny apod., vrátil jsem se do školních dílen. Šlo o to, aby mě práce v kolektivu bavila. Do servisu bych šel znovu, ale nesměl bych být líný si najít nějakou jinou. Ale se spolužáky o přestávce tak dobře povídá.

Pavel Krejčí (3.H)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Strakonický dudák Josefa Kajetána Tyla je dramatická bá-

chorka se zpěvy o třech jednáních, ve které se skutečný svět prolíná s pohádkovými a romantickými prvky. Vypráví o velké lásce a o ceně vlastního domova, roli zde hraje i vypočítavá morálka člověka, jenž chce ze všeho co nejvíce vytěžit. Příběh se odehrává v již-

ních Čechách a cizině v 1. polovině 19. století. Ústřední postavou je dudák Švanda, ztělesňující kladné i záporné vlastnosti českého člověka. Příliš důvěřivý, propadá touze po

penězích, zapomíná na svou milou Dorotku, ale je také podnikavý, dobrosrdečný i obětavý, v závěru hry se u něho začíná projevovat národní hrdost. Další postavou je Dorotka, kterou si Švanda nemůže vzít, protože je chudý a jeho rodiče jsou neznámí. Švanda se tedy vydává do světa, aby vydělal peníze. Cestou mu víla Rosava, jeho utajená matka, očaruje dudy, které zaručí dudákovi úspěch a bohatství, protože jejich hra každého rozveselí. Toho využije Vocilka, který je schopen každé špatnosti, zběhlý student, vychytralý, zbabělý příživník, bez vztahu k vlasti. Švanda se nevrací, jak slíbil, a tak se Dorotka rozhodne v doprovodu muzikanta Kalafuny svého milého hledat. Potkají se v pohádkovém světě krále Alenora a princezny Zuliky, kde jsou oba díky intrikám Vocilky uvězněni a poté vysvobozeni nadpřirozeným zásahem víly Rosavy. Ta je ale vyhoštěna královnou víl Lesanou mezi divé ženy, protože se prozradila jako Švandova matka. Trest má trvat tak dlouho, dokud nějaká dívka svou věrností a statečností nevyvobodí Švandu ze všech nebezpečí. Dorotka se na Švandu nejprve zlobí, ale nakonec ho o svatojánské noci zachrání před smrtí, když je poblouzněn lesními pannami. Švanda se po lepší a Rosava je zbavena

trestu. Kouzla pomalu mizí a i dudy, které krade Vocilka, už nejsou kouzelné. Autor ve své divadelní hře oslavuje domov a českého člověka, jeho sílu, obětavost, statečnost, lásku, zejména mateřskou, která je schopna nejtěžších obětí. Zároveň varuje před odrodilstvím, kritizuje příživnictví a bezcharakternost a nemístný obdiv k cizině. Ukazuje, že peníze porušují vztahy mezi lidmi. Tyl využívá k charakteristice postav také jazyka. Vocilka chce působit světácky, komolí česká slova. Královská rodina mluví strojeně, venkované používají jadrnou češtinu a lidový jazyk a víly mluví ve verších. Hra vznikla v roce 1847, poprvé byla realizována

dne 21. listopadu 1847 ve Stavovském divadle a setkala se s nadšeným diváckým přijetím. Kladně ji ohodnotil i Karel Havlíček Borovský.

